

Kristendomen är vägen in i det öppna samhället

GÄSTKRÖNIKA

I HENRIK ARNSTADS essä "Islam är en del av svenskheten" (Jönköpings-Posten 10/6) finns en sak som inger hopp. Det är en sekulariserad form av islam som kan komma ifråga för integration i Sverige.

Det vi alltsedan antiken kallar Västerlandet har vuxit fram ur evangeliet om Jesus. Det är tanken på människan som ett Guds barn. Muslimer erkänner honom som profet, men inte som Gud.

Den andliga vision som gjorde de gotiska katedralernas Frankrike till ett hem för så många muslimer innebär att människan hör samman med gudomen, sträcker sig mot skyn att möta ljuset.

VÅRT EGET PROBLEM, om jag nu får bekänna mig som kristen, är att vi i vårt land de senaste hundra åren successivt har kommit att förlora visionen.

Vi skäms för den andliga födelse som gjorde Europa och så det globala Västerlandet till vad det är, en tillflykt av demokrati och medmänsklighet all världens folk har kommit att åtrå. Alla vill känna sig trygga och finna sig själva i det goda livet.

MEN LÅT OSS pröva en tanke som befriar oss från 1900-talets improduktiva kategorier, befriar oss ur postmodernismens kramper, löser oss från det dåliga samvetet och låter oss börja om.

Kristendomen är ingen religion. Den är vägen in i det öppna samhället. Den är vägen till den Andre och till det sansade och fruktbara umgänget med naturen.

ALLTFÖR MÅNGA intellektuella tror att modern samhällsuppfattning börjar med franska revolutionen.

Men Paris' borgare gjorde som IS, högg huvudet av sina politiska motståndare.

Ingen som har tagit intryck av Jesus, Fridsfursten och Smärtornas man, kan handla som de gjorde eller låta sig duperas av deras föredöme.

De långsamma reformerna och befriande orden, en penna starkare än svärdet, är det som har format demokratin, skapat kvinnofrid och vädjat fram tolerans och humanitet i ett mänskligt material som, med Anders Piltz ord, har anlag för både ängel och best.

Människan har ingen egen godhet. Fjodor Dostojevskij beskriver henne som ambivalent. Vårt ljus måste tändas uppfifrån. En upplyst syn på människan lägger lustarna under Kristi lydnad, försvarar den hjälplöse och sätter slaven fri.

Den utgår ju från det underbara budskapet att en kärleksfull Gud är vår far, vi hans jämlika barn.

JOHANNESPROLOGEN I Nya testamentet ger dig hela storryn.

Själv brukar jag dröja vid orden att livet är människornas ljus. Låt oss respektera livet i alla människor. Jesus har visat

"Jesus, Fridsfursten och Smärtornas man", skriver Anders Bylander. Bilden: Ett par framför Kristusstatyn i Rio de Janeiro.

Foto: FELIPE DANA/AP/TT

Hoppets och kärlekens glada budskap rinner som en ström genom var och en som tidigt i livet har lärt känna Jesus. Det är därför flyktingarna kommer till Europa. Här är nåden stor.

oss att Gud inte är den stränge, hämndlystne despot som israeliterna trodde på och som fick dem att utföra fasansfulla dåd mot sina medmänniskor.

Det är med uppoffringar, förlåtelse och försoning som Gud går till vårt möte.

DÄRFÖR ÄR JAG så skeptisk mot all krigs- och klasskamp retorik som från Herakleitos till Marx för fram att striden är rättvisans moder.

Vad har revolutionerna gett oss, annat än blod och massgravar, befästa klyftor?

Den franska ledde till hundraåriga strider, den ryska höll skenet uppe kring ett sönderfallande imperium tills det inte längre gick.

Muhammets härjningar slutade inte med hans död utan fortsätter att lägga arabvärlden i ruiner. Rivaler om den rätta tolkningen bekämpar varandra med förföljelse, förintelse, tortyr. Sharialagar, grymma straff och förbud att närma sig andra för annat än att stympa och döda.

BARA TVÅ revolutioner har varit skonsamma och lett till ett liv i välstånd. De har ett tydligt samband med varandra.

Den amerikanska där frimurare med kristna ideal formade samhället till en konstitutionell demokrati som har skänkt glans åt hela världen.

Den naturvetenskapliga/industriella, som har lagt naturen under människans spanande och granskande öga, med industri och välstånd i en omfattning som gjort utopier-na mållösa.

I DET demokratiska Västerland som idag omsluter en så stor del av klotet, lyser de mänskliga rättigheterna och frihetens ideal över människor i vår värld. De möter oss i katedralernas ljus. I regnbågens färger påminner de om sitt kristna ursprung.

Om islams expansion medförde något gott så var det att Europa var så illa tvunget att försvara sig, åtminstone om vi får tro Henri Pirenne.

Utan Muhammed ingen Karl den store. Katedraler börjar resa sig mot skyn.

SOCIOLOGEN RODNEY Stark beskriver i flera böcker hur de islamiska tänkesätten effektivt hindrar utvecklingen mot fungerande vetenskap och demokrati.

Det är alltså ingen tillfällighet att vänsterns handgångne i muslimen ser en kamrat, någon att vinna för den materiella rättvisan.

Alla som har litet mindre är ju i deras analyser offer för de hänsynslösa exploitörer som ser möjligheter i stället för problem.

Mönstret känns igen från Golgata och Johannes 1.

För vår moderna skola och akademi är religionerna likvärdiga och människan god i sig själv. Det är en politisk resolution som hela tiden genererar nya misstag.

HELA PROJEKTET med religionskunskap i stället för kristendom bygger på materialistiska förutsättningar och ger inga svar.

Själens ljus är nämligen inte begripligt som ideologisk överbyggnad.

Det är en inre drivkraft som kan försätta berg. Men materialisten, historisk eller dialektisk, ser det inte.

Med nihilisten Axel Hägerströms lärjungar börjar nedvittringen av det svenska rättsväsendet. Människan berövas sitt ansvar och ses som ett offer.

Ingemar Hedenius riktar med sin bok "Tro och vetande" ett slag mot kyrkan, rentav mot hennes existensberättigande. Vi kan, enligt den praktiske filosofen, inte ha kunskap i andliga ting.

VAD DESSA sekulariseringens märkesmän förbisåg var att vi har ljuset från ovan, förnuftets ljus, som låter oss förstå och avslöja naturens mysterier.

Men bara om vi förutsätter en bakomliggande god ordning.

Det som allra mest förundrade Albert Einstein var att man kan förstå naturen och universum. Världsalltet styrs av naturlagar som kan beskrivas matematiskt.

FREDLIG SAMEXISTENS mellan kristna och muslimer kräver att kristna blir bättre och överger något av sin njutningslystnad, inte driver toleransen för långt.

Den kristna synen på livet och skapelsen behöver inte utmana islam. Muslimer bör för att kunna integreras i Europa överge Koranens brutala gudsbild, sharia och varje tanke på att utplåna Allahs fiender.

HUR TROR Henrik Arnstad att det ska kunna ske?

Hoppets och kärlekens glada budskap rinner som en ström genom var och en som tidigt i livet har lärt känna Jesus.

Det är därför flyktingarna kommer till Europa. Här är nåden stor.

I salafisters händer kan redan sjuåringen bli en fruktansvärd krigare som vet hur lätt man dödar en vuxen man.

Så länge det finns imamer som håller fast vid Koranens bokstav och försvarar terrorism finns ingen varaktig fred.

Krönika

Anders Bylander

Fil. mag. Anders Bylander, Jönköping, är författare och var tidigare adjunkt och fortbildningsledare i Jönköpings kommun.